

Talija. Zbirka gledaliških iger. Ureja Fr. Govekar. V Gorici. Tiska in zalaga »Goriška tiskarna« A. Gabršček. Dozdaj so izšli štirje zvezki te zbirke. Vsak zvezek obsega po eno enodejanko. Naslovi teh enodejank so: »Pri puščavniku«, »Starinarica«, »Bratranec« in »Medved snubač«. Namen zbirke je praktičen: čitalnice in različna druga društva naj bi prišla v položaj, nabaviti si po ceni takih iger, za katerih vprizoritev ni treba niti kdove kakih prizornic in prizorišč, niti ne posebnih predstavljalcev, skratka za deželo primernih iger. Vsekakor ustreza izdavanje te zbirke vprav živi potrebi. Cena vsakega zvezka je samo 40 h.

—k.

Prešeren v Rusih. Zanimanje Rusov za druge Slované raste od dne do dne. Tudi pri Rusih zmaguje čimdalje bolj prepričanje, da je vsak duševni proizvod kakega slovanskega naroda skupna last vseh Slovanov. Neka posebna ljubezen se kaže pri Rusih zadnje čase do našega Prešerna. Tako je spisal nedavno zopet o tem duševnem velikanu našem A. J. Stepovič razpravo v zborniku »Ežegodnik kolegii Pavla Galagana«, ki izhaja v Kijevu. Služil je pri tem pisatelju Koršev prevod Prešernovih pesmi. »Izvestija St. Peterburgskago slavjanskago blag. občestva« jako hvalijo to razpravo.

—k.

Vera Haruzina: Krajna. Očerk. Moskva. Universitetskaja tipografija, Strastnoj bulvar. 1902. Vel. okt., str. 49. V zadnji »Zvonovi« številki smo izpregovorili par besed o knjigi »Avstriskaja Krajna«, katero je izdal ruski dostojanstvenik, g. Al. Haruzin. Zdaj pa nam je omeniti knjige, ki jo je spisala sestra njegova pod gori navedenim naslovom. Bavi se pisateljica z življenjem in gospodarjenjem našega kmeta, popisuje naravne krasote Kranjske dežele, govori o nošah, običajih itd., se dotika zgodovine in posega celo v prazgodovinsko dobo. Knjižica je pisana s toplim čutom in pristnim zanosom.

—k.

Januarski koncert »Glasbene Matice«. Z dvema virtuoziinjama češkega rodu nas je seznanila »Glasb. Matica« v zadnjem svojem koncertu, uvedla je pred nas mlado hčerko slavnega svojega častnega člana dr. Antona Dvořáka, koncertno pevkinjo Magdo Dvořákovó, in pa hčer češkega pisatelja, virtuoziinjo na goslih, Marijo Heritesovo. V glasno pohvalo, ki sta jo obe koncertantini želi vpričo ljubljanskega občinstva, sta se združila pristrčni pozdrav njima, ki sta nam bili ljuba gosta, pa tudi priznanje vrlin onega, kar sta nam podali kot umetnici. Samosvestni nastop, s kakršnim je gospodična Dvořáková očarala, je spričo odličnih svojstev njenega znamenitega glasu docela opravičen. Z lepim, mogočnim glasom obdarjena, polna živega temperamenta, se vdaja z vso dušo hvaležni svoji nalogi, povzbujati svoje občinstvo za program, ki si ga je zbrala. S skladbama svojega očeta »Lahko noč« in arijo iz opere »Rusalka« se je uvedla kaj srečno v občutnem, dovršeno niansovanem prednašanju, prirojeno svojo nagajivost pa je pristrčno uveljavila v prelepih priredbah »Libickih pesmi« J. V. Novotnega. Čudesno dete bi imenovali gospodično Marijo Heritesovo, mlado virtuoziinjo, ki kaže v mnogem detajlu še mar-